

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ СОЮЗІВ В З'ЯВЛЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVIII. Ч. 59. Джерси Сіті, Н. Дж., четвер, 13, березня, 1930. VOL. XXXVIII. No. 59. Jersey City, N. J., Thursday, March 13, 1930. THREE CENTS.

ТЕФТА ПОХОВАЛИ В АРЛІНГТОНІ

СЕРЕД ДОШУ І ГУКУ ГАРМАТНИХ ВІСТРІЛІВ. ВСІ ДЕРЖАВИ ПОНАДСИЛАЛИ КОНДОЛЕНЦІЇ.

ВАШІНГТОН. — Якні 6,000 людей відвідали домовину буйного президента Тефта, яка спочивала на тім самім місці, де лежав Лінколн. Кременин жовнів з почесної сторожі підносили невеличким ростом дотори, щоби могли поглянути в останнє на покійного. Відправа в церкві була коротка. Не було ніяких промов.

До Арлінгтону відвезено Тефта, з усіми військовими почесами. У похороннім поході відно президента Гавера, Гоца, Першинга й багатьох інших визначних людей. Ліва дош, але не відставши тисячох публіки, яка залягла Арлінгтон.

З приводу смерті Тефта одержали уряд і родина цілі гори ріжних жалібних телеграм і кондоленційних писем з Америки й з усіх кінців світа.

МАЙНЕРИ ОБЖАЛЮЮТЬ ЛУТА.

СПРІНГФІЛД (Іллойн). — На конвенції відомому майнерському атаковану Луїса, президента „Дж. Юнайтед Майн Борсера“. Називали його Мусолінім майнерської організації й приписували йому вину за те, що майнери побирають тепер по \$5 денно.

ДАЛІ ДЕРЖАЄ З ЛУІСОМ.

ІНДІАНАПОЛІС. — 1,000 делегатів, які зібралися на конвенцію, рішили виключити з майнерської юлії делегатів, які під комуністичним впливом розбавляють юлію, скликаючи не правильно конвенцію з незадоволених Луїсом делегатів.

ВИКИДАЮТЬ ЧУЖИНЦІВ ЗІ СЛУЖБИ.

ДІТРОЙТ. — Рада міста ухвалила усунути чужинців, які є на міській службі. Силою того розпорядка, який відноситься ріжнові і до тих, котрі не мешкають у Дітройті, усунути 786 учителів, котрі вчать у міських школах. Між іншими повинно бути звільнена зі служби і міст Ліндберг, Миссе Івендаль-Лодж Ліндберг, яка мешкає на передмісті Дітройту.

ГЕНЕРАЛ РОСЕЛ ПРО ГАЙТІ.

ВАШІНГТОН. — З рамені секретаря стейту проголошено річний звіт, який налісав генерал Дікс Росел, американський високий комісар з Гаїті. Росел обговорює відношення на острові, беручи в оборону маринарку й жандармерію, які були добродійством для краю. Генерал Росел твердить, що відомості, які поширюють про розрухи в Гаїті, були переборшені, бо в останній році тільки один раз прийшло до крижової сутички з населенням, коли то вбито 10 тамошніх уродженців. Він каже далі, що населення острова не інтересується політикою й отже перший раз мало спокій та мало бережне перед війною, тираниєю й хабарництвом.

Це є по вській правдоподібності останній звіт високого комісара, бо той уряд буде знесений, а його місце заступити дипломатична особа.

ФАРМЕРАМ НЕ ПОЛЕКШАЄ.

ВАШІНГТОН. — Проголошено листа, якого вислав Легге, предісателя Федеральної Фармерської Ради, до Шефера, губернатора Норт Дакоти. В тім листі Легге подає, що Фармерська Рада виправді заклала вже багато пшениці, але це не помагає. Рада закупить яких 100,000,000 бундлів пшениці, але німю щого не відверне тім фармерської кризі, бо та допомога потягає за собою кризу фармерів у Канаді, Австралії й Аргентині. Є одна тільки рада: фармери мусять менше продукувати.

ПРОТИ ТАРИФІВ НА ЦУКОР.

ВАШІНГТОН. — В сенаті зачинається боротьба із за ухвалення тарифу на цукор. Хочуть зняти наложене ціло.

БІРД ГОВОРІТЬ ПО РАДІО.

СКЕНЕКТЕДІ. — Видаєш „Дж. Нью Йорк Таймс“, Адольф Окс, говорив з адміралом Бірдом, котрий перебуває тепер у Новій Зеландії. Розмова тигуляла по просторі, довгів 10,000 миль. Бірд гругував Оксови зприводу 72-літніх уродів. Було добре чути цілу розмову.

УБІВ ПОЛІСМЕНА З РОЗМИСЛОМ.

НЬО ЙОРК. — Полісмен Джан Сулейн хотів задержати автомобіль, який їхав дуже скоро, а дотороже задержати шофери було по обопівданню очевидців таке, що можна було ухватити їх за підозрілих людіа. Коли шофери побачили полісмена, що їм затарасує дорогу, вїхали на нього з цілою силою і забили на місці та зникли.

СУДЬБА ПАСАЖИРІВ, ЯКІ ТДЮТЬ ЗАЙЦЕМ.

БОСТОН. — З Санто (Бразилія) прибув до пристані корабель „Колдбрук“, на яким знайшли 13 пасажирів, котрі їдали зайцем. Два з них вже були неживі, бо не видержали голоду й задухи, а решту відправлять назад до Бразилії.

ОСУДЖУЮТЬ ГВЕЯЕНА ІЗЗА КОМУНІСТІВ.

НЬО ЙОРК. — Поліційний комішенер Гейелен почав видавати фабрикантан списки комуністів, на те, щоби їх виділяти з роботи. Цей його поступок стрінувся з протестом з боку 18 професорів права на Колумбійській університеті. Професори твердять, що поступок Гейелена не є згідний з конституцією і є нарушенням цивільних свобод, загрозювачих законам.

„Нормен Томас, соціалістичний провідник, заявив, що Гейелен розбужає „червону гістерію“.

ЮВІЛЕЙ УЧИТЕЛЬСЬКОГО СЕМИНАРІ В ЗАЛІЩІКАХ.

Заліщичська учительська семінарія святкує цього року 30-літній ювілей свого існування. З нагоди ювілею відбудеться в Заліщіках зііз усіх учителів, що вчилися у цій школі, а скількість таких учителів сягає близько 1,000 осіб. Як відомо, учительська семінарія в Заліщіках мала завдяки найбільшій кількості учнів-Українців і виховала чимало добрих працівників на полі шкільництва.

ФОНЕТИЧНИЙ ПРАВОПИС НА ЗАКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Правпис, який ухвалила Українська Академія Наук у Києві, постановили вживати в пресі, видавництвах, інституціях, у всіх зносинах, замислів дотеперішнього старого правопису, як пише сам А. Волошин в „Свободі“ — органі християнсько-народної партії на Закарп. Україні в ч. 1—2 з 1930 р.: „Того зміною буде елімінаційний один з найважливіших наслідків тої ізольованої політики, відіізати нас від культурної соборності всього нашого народу“. Має лише залишитися місцева говірка в мові.

ПРОДАВ СВОЮ ЖІНКУ ЗА ФЛЯШКУ ГОРІВКИ.

Один гірник у Франції яку із своїм приятелем гірником із Польщі, котрий зачинався до його молоденкої та симпатичної жінки, у великій приязні. При одній забаві невеличким пияковим забракло грошей до дальшої забави, тому поставив своєю товаришеві пропозицію, що продає йому свою жінку за фляшку горілки. Очевидно, що гірник згодився на його просьбу, а жінка, почувши про це, пристала дуже радо на свою прощину. Чоловік забрав свою жінку та перенісся до одного барука копальні. По кількох днях витверзівся і доніс поліцію про свій „гешефт“. Тепер всі троє будуть відповідати перед судом.

КОКАЇНІСТИ І МОРФІНІСТИ У ЛЬВОВІ.

Кокаїна та морфіна — це страшні наркотики, які руйнують людину більше, як алкоголь і ведуть часто до повної утрати інтелектуальних здібностей та утрати волі. Про небезпеку цих наркотиків говорить факт, що Рада Союзу Народів мала окрему нараду з приводу поборювання кокаїні й морфіні в європейських краях. Як виявляється, Львів має своїх торговців цими небезпечними наркотиками. Дня 27. І. при вул. Замарстинівській ч. 14 арештовано Гната Ралванера, якого перевезено у вивилі, коли він вприскував до душі морфін якийсь Марії Голдушній. Свідство ствердило, що Ралванер на спілку з Голдушній Н. Надлем провадив велику торговлю кокаїні й морфіні та самі давали некий цих наркотиків. Стверджено, що один з постійних клієнтів їх купців був Антін Бірня, який платив до дня за кокаїні й морфін по 10 золотих, а коли йому нестало грошей, то заставив свою гардеробу. У зв'язку з цим справою арештовано також Казимира Хмелєвну і фризера Германа Етінгера з вул. Ігнай-лонської.

ЗНАЙШОВСЯ 109-ТИ ЖЕРТВОДАВЕЦЬ З СТОУ.

СОЮЗ УКРАЇНОК В ДІТРОЙТІ, МІШГЕН, ПЕРЕСИЛАЮТЬ \$100 НА БУДОВУ ДОМУ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ.

ХОЧЕМО ВАС ПОВІДОМИТИ, ЩО СВИДМО УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНОЦТВО ДУЖЕ ЗРАДЛО, ЩО ВЖЕ ЗІБРАНО СТОДІАРЯВНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ, ЯКИХ ОБ'ЄДНАНО ПОШКУВАЛО. ЦЕ ЗНАК, ЩО МІЖ АМЕРИКАНСЬКИМИ УКРАЇНКАМИ МАЄМО ПОВАЖНИЙ ГУРТ ЛЮДЕЙ ІДЕНТИХ І БЛАГОДІЯХ. А ЩОБИ ПРИСПИШТИ БУДОВУ ДОМУ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ, ПЕРЕСИЛАЄМО ШЕ ОСТІВНІ ЖЕРТВУ ЖЕРТВУ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК, СЕРЦЕМ ПОМАГАЛИ ЗАВЖДИ КОЖДІ ДОБРИЙ НАРОДНІ РОБОТІ.

НАШУ ЖЕРТВУ ВИСЛАЛИ МИ ДО КРАЮ ЧЕРЕЗ:

ОБ'ЄДНАНЬЕ

P. O. Box 411, Philadelphia, Pa

ДОЛЯ НАШОЇ МОЛОДІ.

Одна картина... В квітні м. арештувала поліція в Тернополі кількох учеників тамошньої української гімназії, та суд до кількох тяжких припинив про тім сілство задля недостатків доказів провини й винувати їх на волю. Тім ученикам доношувано харчі, а кілька разів занесли їм харч ученики та учениці тамошньої гімназії. Старицями в Тернополі наложено на них 18. Х. м. р. за те кару по 50 зол., а директори обох гімназій з власної ревности, без припорування Кураторії, видалили їх на початку листопада зі шкіли, хоч знали, що засуджені вносили проти того віднілки до суду. Дня 9. XII. 1929. по переведенні розправи суд звільнив учеників і учениці за ношення харчів віднілки і карі, та все такі Кураторія видалила їх зі заведення, до яких ходили, та припоручала — якщо хочуть ходити до школи — індивідуально просяти про не Кураторію. Виділено чистом 8 — це сироти, діти зазізничників та смеритованих урядовців, постійно замешкали в Тернополі, отже не можуть з фінансових причин перенести до інших міст. Отже Кураторія своїм рішенням відібрала їм можливість дальньої науки. При кінці тріа додати, що 3 з них ходило до 8 класів, а всі інші до 6 або семи.

РОБІТНИЦТВО В ХРИСТІАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ.

Статистика свідчить, що 1929 року понад 2 мільйони робітниць з цілого світа належали до інтернаціоналу християнських робітничих професійних союзів в Утрехті, в Голландії. Це християнської робітничої організації належало між іншими 72,000 Німців, 180,000 Голандців, 15,000 Бельгійців, 20,000 Польців. Що християнської робітничої організації належало між іншими 72,000 Німців, 180,000 Голандців, 15,000 Бельгійців, 20,000 Польців. Що християнської робітничої організації належало між іншими 72,000 Німців, 180,000 Голандців, 15,000 Бельгійців, 20,000 Польців. Що християнської робітничої організації належало між іншими 72,000 Німців, 180,000 Голандців, 15,000 Бельгійців, 20,000 Польців.

ОДИНАЦЬАТИЛТНИЙ ХЛОПЕЦЬ УБИЛИКОМ.

Два хлопці в Заставі, пов. Тернопіль, а то одинацятьлітній Роман Залозничий Грескович і дванацятьлітній Роман Залозничий посперечалися з собою за палицю. З цього між ними постанала білка і тоді Грескович ударив з цілої сили два рази палицею Залозничого по голові, в наслідок чого цей недовів закінчити життя.

НЕБІЖИЧКА ЧКУРНУВ.

На однім мексиканським цвинтарі спускали до гробу труну з небижчиком. Ратом віко труни затріщало, відпадало на бік і з труни височив мерцель та пущився вітати. Під біг під цвинтарний мур, виліз на нього і зник, що, по довереві, жажу, очунали, шез з їх очей. Тепер ті, що відповідали були воскресного покійника на місце вічного покійника, дали ногам знати і вітати з цвинтаря, полишаючи в гробі порожню труну. Се був летарг, який на щастя минув, щаж труну приписано землю.

САМ СЕБЕ ЗАСУДИВ.

Купець Давид Бренер з Веренки (Буковина) заловив на стріку Андрія Багницького, який хотів там шось укріпити. Бренер привів Багницького до кухні, всієї його підпалувати своєю служі, а сам пішов до жандармів, щоби там зложити випадок. Але Багницький витягнув револьвер і застрілює.

ПОЛІЦІЯНТ ШПІОНОМ.

На днях у Варшаві закінчилась розправа проти поліціїна Станіслава Мачинька, якого обвинувачено в шпійнажі на користь РСР. Виявилось, що цей поліціянт збирав відомості про польську армію, що складали муніції і фабрики зброї та сам зложувався до комуністичних послів і пропонував продажати їх інформації за гробі гроші. Комуністичні поліціянти відхилили цю пропозицію, а Мачинька справу опинилась в суді. Найного шпійна засуджено на 6 літ в'язниці.

НАД ДОНОМ І КУБАНЮ КИПІТЬ.

„Правда“ пише, що над Доном доторіє „небувалі речі“. У численних козацьких антирід підносять голову стародавній елементи, які захоплюють у свої руки місцеву владу і переслідують комуністів. У карнівській та жулівській стариницях були формальні погроми комуністів. Козаки побивали членів сільсько-господарської кукуни, обляли їх потім водою і били вдаре та, що комуністам поминали зуби і т. д. У карнівській стариниці вороги більшовицьких заволали комуністів, водили їх по вулицях та нехласерією знущалися на них. В селі Тернові також побито комуністів. Над Доном вислово віділа військо, який арештував 40 козаків. Особи, що приїхали з Ростова до Кінв, оповідають, що колективізація сільського господарства над Доном викликає велике невдоволення та заворушення і то такі поважні, що зазізнична комуністика можлива тільки під охороною панирних поїздів. Це саме діється на Кубанщині. Особи, що хочуть їхати до Катеринодару і Ростова, мусять мати на це окремий дозвіл радянського уряду.

У РАДЯНСЬКІЙ РОСТІ ДВАЦЯТЬ ОДИН МІЛІОНІВ БЕЗРОБІТНИХ

СЕРЕД НИХ ОДИН МІЛІОН ЮНІЙШИХ РОБІТНИКІВ І ВАЖЦЬ МІЛІОНІВ СЕРЕД СЕЛЯНСТВА. БЕЗРОБІТНІ Є ДВАЧО ПОПРОБЛЕМОЮ ДЛЯ БОЛЬШЕВИКІВ.

МОСКВА (СССР). — В той час, як большевики нападають на капіталістичні держави, лаючи їх за безробіття в них, вони самі стоять перед тяжкою проблемою зменшення безробіття у себе в Радянщині. Серед російського юнійшого робітництва було зареєстровано в минулому році 1,656,000 безробітних, а на 1-го лютого цього року їх числилося 1,235,000. Коли прийняти на увагу те, що, німю зменшується останнім місяцем безробіття, то треба вважати, що тепер серед юнійших робітників безробіття може не багато перевище мільон.

Треба мати на увазі, що в Росії в юнійшах знаходяться майже всі робітники й професіоналісти. Та до безробітних те треба причислити не лише тих робітників, котрі стоять поза юнійшоми й не мають тепер роботи та не зареєстровані, але й тих, які взагалі позбавлені права на працю ізза ріжних причин: таких у число безробітних не зачисляють.

Крім того по обчисленню урядової статистики для річного виконання всіх сільсько-господарських робіт треба лише 60% скількості теперішнього дорослого сільського населення. Тому, що сільського робітництва тепер влада нараховує 50 мільйонів, то треба числити, що серед них є принаймні 20 мільйонів безробітних. Приміщення на роботи цих безробітних тепер є головною проблемою радянського уряду.

„ПРАВДА“ ГОВОРІТЬ ПРАВДУ.

МОСКВА (СССР). — Офіційний орган комуністичної партії, „Правда“, виступив тепер з такою статтею з приводу колективізації сільського господарства, що коли би кореспондент якийсь чужої газети раніше був дозволив собі написати щось подібне, його за десять мінут вислали б між Росії. Газета надзвичайно гостро критикує й ганьбить спосіб передення колективізації, який тепер запровадила сама комуністична партія.

Дослідно „Правда“ пише так: „Цей зразок споротнової колективізації є оглядним бляфом — бляшкою з мила. 100 роки колективізації є лише гласний наказ партії в ріжних напрямках про споротновий успіх. Але не ніщо інше, як лише споротнове обдурювання та бляфування блямого селянства“.

ВОЮЮТЬ З ХРЕСТАМИ ТА ЦЕРКВАМИ.

МОСКВА (СССР). — Комуністи повели яву агітацію в тому сенсі, що останні протести цивілізованого світу проти релігійних переслідувань у Росії є лише плашмаком для прикриття економічної блякоти Радянської Росії. Ліга безбожників оголошала мобілізацію своїх членів та комсомольців для боротьби з Великодніми святами.

НАПУРЖЕННЯ НА МОРСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ЛОНДОН (Англія). — Відбулася довгодлина дискусія між головами делегаций на морській конференції. Тайне засідання цієї наради пройшло в дуже напруженій атмосфері. З коротеньких повідомлень видно, що Бріан домагався, щоб інші учасники конференції виголосили свої виступи на ста, так як це зробила Франція.

Американська делегация вирішила жалних політичних договорів та зобов'язань не підписувати. Це значить, що Америка категорично відкидає домовлені Франції про забезпечення на випадок війни. Напруження на конференції досягло найвищого степеня.

ПЕРША ПОРАЖКА МЕК ДОНЕЛДА.

ЛОНДОН (Англія). — Робітничий уряд Мек Донеда перший раз потерпів поразку й був перемоганий здебільшого голосами консервативної та ліберальної. На голосування було поставлено додаток консервативної до тутяного законопроекту, який пропонує більшістю 8 голосів проти урядової партії план. Але при голосуванні при сідзачому питанню Мек Донеда одержав більшістю 98 голосів.

Ліше міжнародна ситуація, а головно лондонська конференція, втрутали уряд Мек Донеда від негайної реєстрації та проголошення нових виборів.

ПОЗБАВЛЕННЯ ПОСОЛЬСЬКИХ ПРАВ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Райхстаг позбавив права по-солськем недотораності свого члена Ромеля, який є секретарем комуністичної партії, та ще шістьох інших комуністів послів за заклики робітництва до постанств. Іх має судити верховний лаяційський суд, але не тепер, коли парламент ще засідає.

ПЛАН ІОНГА БУДЕ РАТИФІКОВАНИЙ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Президент Гінденбург ужив свого впливу для скоршого прийняття й ратифікації плану Іонга. Гінденбург заявив, що коли в райхстагу план не здобуде подавляючої більшості, то він не підписує його.

Друге голосування над планом Іонга дао такий вислід, що правителство й план здобули більшістю 89 голосів. Тепер не сумнівається, що при третьому читанню цього плану він здобуде також велику більшість голосів, а тому без сумніви щими днями буде ратифікований.

ВЕЛИЧЕЗНА ПОЖЕЖА.

КОПЕНГАГА (Данія). — У Шейст згоріла найбільша паперова фабрика, яка варувала три мільйони шведських корон (\$810,000). Пожежа була така страшна, що все населення міста, біля якого була фабрика, втігло в страху з міста, ніби від вулканічного вибуху.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1102
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES

ПЕРІОДИКАТА:

Three cents a copy.	Подинокое число три центи.
One year \$ 7.00	На рік \$ 7.00
Six months 3.75	На пів року 3.75
Three months 2.00	На три місяці 2.00
Foreign and Jersey City Rates:	В Джерсі Сіті і Зарубіжжю:
One year \$10.00	На рік \$10.00
Six months 5.00	На пів року 5.00
Three months 2.75	На три місяці 2.75

За окремі окремі редакції не відповідає.

За кожну копію адреси платити 10 центів.

3 Канади надіслати листівку гроші лише на т. з. Foreign Money Order.
Оселефон "Свобода": Montgomery 498. Box 346, J. E. Cozzari, Montgomery 1838

Адреса: "СВОБОДА" P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ВІСНИМ ТЕФТ

Помер бувший президент Віллем Тефт. Особа його замітна з того боку, що він був першим президентом, який сповняв два найвищі уряди, а це, президента держави, а потім президента найвищого суду. Тефт являється рівнож першим президентом, якого поховано на національному цвинтарі в Арлінгтоні.

Вже з того, що тут сказано, виходило б, що Тефт був надзвичайною особою, з якою зв'язали ксь особливий успіх, який надзвичайний діла. А на ділі воно так не було. Його президентство не задовольняло навіть тих, які форсували його вибір. Сам Тефт побачив, що його адміністрація не є успішною. Він сам прийшов до переконання, що він займає політичне становище, на яке його вилучили з політичної партії, хоч сам він не є політиком. Він не здавав собі справи з того, що сечас, як тільки стане президентом, засипають його домагами за політичними діями. От того він не передачував і у тих справах не визнавався. Він не знав, як заспокоїти амбіції й кишені різних політиків і тому його адміністрація не викликала оцінювання навіть в руках самих партій. І от тому, кому вибирали його за першим разом президентом, він дістав величезну більшість голосів, а вже за другим наворотом провалився дуже болячо. Тефт довів навіть до розбиття республіканських сил і уможливив демократам побіду й вибір Вільсона президентом держави. Значить, наробив партії великої шкоди. Бо Тефт не був ніколи політиком, а тільки урядовцем. І тому можна дивуватися, чому саме мимо того всього ймя Тефта було популярне й загально шановане. Тайна успіху Тефта не лежить у його великих ділах ні в його особливих талантах. Бо ні одного ні другого в нього не було. Тефт був відомий як добрий і совісний робітник. Біль знає, що Теофти усміхалися вже замолоду добре платна служба у приватних підприємствах, але гріш не мав для нього при тягучої сили. Тефт бажав служити державі й виконував різні державні функції, які задовольняли його морально. Він був у робітничих і інших справах людською консервативним поглядом, але почуття справедливості довело його примором до того, що він, будучи губернатором Флориди, приніс населенню перші пільги, замінивши воєнну адміністрацію цивільною. Тефт виконував за свого життя множество різних державних урядів і місій. Всюди вінні себе совісним робітником. І те множество різних справ, які довелося Теофтові так добре виконати, довело одного з його критиків до закривчення, що "Тефт був великою людиною у дірних справах". Так і дійсно було.

БЕЗРОБІТТЯ.

V.

О скільки ходить о зародження безробіття, яке є виплином суспільних умов, то віднайшувати програму виставило Американське Товариство для Справ Безробіття.

Першою зародою є

ПУБЛИЧНІ БЮРА ПРАЦІ.

В Америці з давен дається відчувати потреба бюр праці, при допомозі котрих робітники могли б знайти собі роботу скоріше й дешевше й де підприємств могли б знайти собі робітників. Колишє це посередництво при ціл було підприємством, сечасніми людьми. Це показалося непрактичним. Рішні надумати показати, що це поле поспричинило наслідки радше для виснаження підприємства, сечасніми людьми. Стати заводити бюра праці урядові. Нині є бюра праці сечасніми та місцями. Та все те ще не розвине так, якби собі можна було бажати, як свого вимагає добро робітників. Передовсім між бюрами стейтін нема такого зв'язку, як свого треба для відповідного ведення посередництва праці. Крім свого треба відповідної урядової машинерії, яка зв'язує всі такі урядові бюро по цілій Америці в одну цілість, так щоб робітників можна було перекинути туди, де їх треба. Це булоби корисне головню для сезонних робітників, яких можнаби сечас перекидати до відповідних робіт по закінченню сезону. Таке бюро мало би збирати дані про стан робіт кожного дня в році; про те, кільки які робітничі працюють, як довго і такі інші дані.

Другою зародою булиби

ПУБЛИЧНІ РОБОТИ.

Кожного року уряди мист, стейтів і Злучених Держав наймають багато робітників для різних публичних робіт для всіх установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

Судячи з цих установ. Судячи з цих установ. Судячи з цих установ.

лічній роботі не ведеться однаково через уяву, сеч, але сечасно, про кожний сезон на публичній роботі вибирається так, щоб він випадав на час слабшого руху на приватних підприємствах. Таке саме можна би практикувати й в Америці. Треба отже в час кращого промислового руху здержувати публичні будови, а зате пускати їх у часи промислового застою. Шоби робітників не покладалися виключно на сі роботи, радять платити за сі роботи дещо менше, а також ще треба дивитися за тим, аби се не була "ратуночка робота" або спеціально "роблена робота". В сеч спосіб заховано би самопашану робітників та зроблено би суспільну роботу.

РЕГУЛЯЦІЯ ПРОМИСЛУ.

Нема сумніву, що й сеч спосіб не всімби заридати всьому безробіттю, яке розвивається в промислових краях сеч від часу. Навіть при найкращім розуміюванню бюр праці й розумію публичних робіт усе ще лишається багато хронічного безробіття, яке заприроді річ мусить викликати деморалізацію робітників і деморалізацію підприємств. Робітничка деморалізація, що він не може бути певний роботи, а підприємств, що він не певний промислового руху, іко він бачить в руху значно великий вагання. Треба якогось способу для зрівноваження і зрівняння сич вагання. Треба підприємцям мати порозуміння між собою щодо сезонів. Треба й управити робітників так, щоб вони були розозажені більше рівномірно на весь рік. Требаби кращого порозуміння між робітниками й підприємцями та між споживачами й продуцентами. Треба, щоб сич чинники господарського життя розуміли крах сеч свої потреби та як вони відбуваються на весь життя та усували нестачі дорогого порозуміння.

Дешо з того можнаби заридати дорогою добувальної угоди, а багато нічого требаби заридати хіба дорогою урядовою регуляцією.

Виходячи з замку, ротмістр

пришлов попри шибеницю.

Затрусився, бо на ній висів

той, що його звивав за Осе-

ною; той, що йому дав на ру-

рошкішних ночей. Тепер Ка-

но не сумнівався, що повис

чоловік шляхом невиправд.

Як то мав би причину повісити

того, що біла лиш вороги Те-

тер і вороги польської рин-

сповістоті. Коли ротмістр

вишлов поза мурі замку, ме-

тування в його дужі утхию-

вання. Хоч Бендик може не

був зрадником політичним, то

всєх тат міг колись його

зрідати, отже погодив собі:

"Добре сталося. Моя о-

вість чиста, бо не я повісив

затим, а в'єтманя Тетера."

В чєтєв до Кременчука

приїхав переволоний сотник

Харина, бо чув, що в чєтєв

Тетєрєвє Перєслава верта-

ти. Тимкович і по дорозі по-

вєдєть до Димєшкєво. Тимко-

вич і всі три люди вийшли

з замку у Лївова. Тимкович

розка-

зував:

— Брухєвєщєй вє знає,

що ладиться великий похід

Тєтерєних козаків і польськє-

го вїєська на завоювання Лї-

вовини. Дуже здивувався,

який я йому перєповідав план,

який мав розказала була Мат-

ковичєвє. Сказав, що сє ма-

бєть бабськї вигадки. Хчє не

думав, що наш кут цілком

безпечний, то всєжє, таки на-

ших козаків здержав у сєбє,

бо у нього під рукою невєдє-

ла і мабуть неслєдєжє не

цілком ширє буде поміч Мо-

сєкаєв.

— Наші з того боку не пе-

реказували що нашим з сєго

боку? — спитав Харина.

— Переказували та поки-

небогато. В сїй вїєні воєн

хчєть Лїхам помагати так, ш-

оби як найбільше ослабити

лї польськєго вїєська і як

найбільше шідати козакєво

по обєх бєках. Тєго, шоби

король, чи Тєтєра уславни-

сє трїєво на Лївобєрєжє, во-

ни не хочуть. Гадають, що

тєго не приїде. Нам радєть

грати підвійну гру, як і де

не треба будє. Як є місто мо-

же всєрєжє, то держатисє

за всєку шину і не задовисє,

хчєби і козакським пошак. Як

